

VREDE

REDACTIE :

GROENENDAALLAAN, 268

ANTWERPEN

Tel. 41.08.14

MAANDELIJKSE UITGAVE VAN DE BELGISCHE UNIE VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE (B.U.V.V.)

ZESDE JAARGANG ● Nr 1 ● JANUARI 1956

OPROEP TOT DEELNAME

aan de

"Samenkomst der Belgen voor Ontspanning en Ontwapening,"

die

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN

H. M. Koningin Elisabeth

te BRUSSEL zal plaats hebben op 11 en 12 FEBRUARI 1956.

(zie inlichtingen blz. 1)

1956 - HOOPVOL JAAR VOOR DE VREDE

Met dit nummer vangt onze zesde jaargang aan. De uiterlijke formule is dikwijls veranderd. Maar het streven is steeds hetzelfde geweest en geen enkele van de gedachten, die wij zes jaar geleden vooropstelden, hebben wij één ogenblik verloochend.

Het voorbije jaar was alles te samen gunstig voor de vrede en hetis, vervuld met een grote hoop, dat wij 1956 inzetten, te meer daar we vaststellen dat we in de laatste tijd met onze stellingnamen veel meer weerklank vinden dan vroeger bij de bevolking. Men begint er zich rekenschap van te geven dat we misschien toch wel gelijk hebben.

Deze uitgave wordt naaral de leden en abonneuten gestuurd. Maar ze wordt tevens opgezonden naar mensen van wie wij vermoeden, dat ze belangstelling en sympathie voelen voor onze strijd.

Aan de vredesvrienden, die nog niet voor een abonnement inschreven of het nog niet hernieuwden, vragen wij dringend van dit jaar niet meer achterwege te blijven. Ons bulletin, onze brochuren, onze manifesten, onze affichen, de organisatie van onze vergaderingen, het kost alles geld.

Er worden miljarden besteed aan de voorbereiding van de totale uitmoording van de wereld. Ieder van u, Beste Lezer, betaalt duizenden franken per jaar aan rechtstreekse en onrechtstreekse belastingen, die dienen moeten om moordtuigen te kopen.

Vragen wij dan te veel, wanneer wij aandringen om ons, volgens uw kunnen, 25 - 50 - 100 of meer frank te storten? De oorlog eist miljarden. De strijd voor de vrede vergt in ons gewest enkele tienduizenden. Onze taak is het die samen te brengen. Uw bijdrage zal het ons mogelijk maken.

Gelieve daarom ingeschoven stortingsbulletin onverwijld duidelijk in te vullen: bedrag 25 - 50 - 100 frank of meer, met aanduiding op keerzijde "abonnement" of "lidmaatschap".

Dank bij voorbaat, en hartelijke vredesgroeten.

Namens het Comité van de B.U.V.V.
Gewest Antwerpen.

geen controle zonder ontwapening geen ontwapening zonder controle

Toen wij in 1949 onze actie voor de vrede in het raam van de B.U.V.V. aanvingen, schreven wij in ons eerste manifest: "De vrede hangt aan een zijden draad". Dat was juist toen en dat was in de jaren 1953-54 nog steeds juist. Herhaaldelijk zijn wij in de loop van deze jaren tot tegen de rand van de afgrond geweest.

EEN GEVAARLIJKE ARTIEST !

F. Dulles heeft er aan gehouden te bluffen, dat hij in juni 1953 (tijdens de wapenstilstandsbesprekingen over Korea), in april 1954 (Dien-Bien-Foe in Vietnam) en in het najaar van 1954 (crisis rond Formosa), bewust en berekend, met een atoombom in de hand, klaar om ze te werpen, de wereld tot aan de rand van de oorlog gebracht heeft.

Dulles omschrijft zijn politiek aldus: "De noodzakelijkheid aan de rand van de oorlog te kunnen gebracht worden, zonder er te worden in meegesleurd, is een noodzakelijke kunst. Indien gij die kunst niet ten volle kunt beoefenen, wordt ge onvermijdelijk in de oorlog meegesleurd. Indien ge poogt u daaraan te onttrekken, indien ge bang zijt tot aan de rand van de oorlog te gaan, dan zijt ge verloren".

De Verenigde Staten hebben al eens een Forrestal gehad - u weet wel, die minister van oorlog, die krankzinnig uit het venster sprong, gillend dat de Russen er waren ! Dulles schijnt rijp te zijn voor een gelijkaardig einde. Hij zou dan - zoals keizer Nero destijds - kunnen uitroepen: "Welke grote artiest de wereld nu verliezen gaat !".

Maar het tragische zit hierin, dat F. Dulles geen geïsoleerd geval is. Zijn politiek wordt niet gelogenstraft door president Eisenhower. De chantage met de atoombom is sinds jaren de sleutelsteen van de ganse buitenlandse politiek van de U.S.A. Dat zegt de "New York Times".

Admiraal Radford heeft het jaar ingezet met te verklaren dat hij de atoombommen in gereedheid houdt voor het geval de oorlog in Korea opnieuw ontbranden zou, waarop Syngman-Rhee zijn soldaten - voor de zoveelste maal - aanmaande "zich klaar te houden om eventueel naar het noorden op te

rukken". Anderdeels meldt een Reuter-dépêche ons, dat in 1954 de Amerikaanse regering Syngman-Rhee beloofd heeft hem met atoomwapens bij te springen en dat "die belofte nog steeds geldig is".

De Amerikaanse legersecretaris Wiber Brücker heeft een directive uitgeschreven met volgende opdracht: "De ontwikkeling van de chemische, biologische en radiologische wapens tot de grootste uitbreiding die de menselijke geest vatten kan, met het oog op de vernietiging van de vijand zonder zijn bezittingen te vernietigen".

Onlangs publiceerde het Amerikaans ministerie van oorlog een lijst van militaire bases buiten de grenzen: het was een document van 60 bladzijden. Generaal Maxwell Taylor deelt mee: "Het Amerikaans landleger heeft militaire installaties in 73 landen, waar meer dan één miljoen soldaten en 400.000 burgers de dienst verzekeren".

Admiraal Burke, U.S.A.-chef van de vlootoperaties, verklaart van zijn kant: "De Amerikaanse marine is nu in de ganse wereld ontplooid. Wij staan klaar om over de ganse wereld in oorlog te gaan."

Het militaire budget voor 1956-57 door president Eisenhower aangekondigd, verhoogt de militaire uitgaven van 41,4 miljard dollar tot 42,4 miljard, d.w.z. een verhoging met 50 miljard frank. Deze toename houdt uitsluitend verband met de opvoering van de productie der atoomwapens en der intercontinentale projectielen, alsmede met de opzoekingen voor atoomaandrijving van vliegtuigen.

Zulke wapens, in zulke hoeveelheden, in zulke handen ! Het is niet overdreven te beweren, dat de vrede nog steeds aan een zijden draad hangt.

HEILZAME REACTIES

En toch heeft het een goede zijde dat Dulles zulke verklaringen aflegt. Dat schudt miljoenen mensen wakker. Zij die het nooit hebben willen geloven, moeten het nu zelf met eigen ogen aanschouwen dat Dulles en zijn medestanders wel degelijk oorlogsmaniakken zijn. De heftige reacties in Engeland tonen aan dat dit land in geen geval bereid is de avonturierpolitiek der huidige Amerikaanse regering te volgen. En wellicht nooit heeft een Amerikaans staatssecretaris er zo duchtig van langs gekregen als F. Dulles bij deze gelegenheid. Daar zit voor ons een bemoedigende zijde aan die zaak.

De "New York Times" schrijft dat Dulles "iets nieuws toegevoegd heeft aan de kunst vande diplomatieke blunders". Zij beschrijft deze blunder in een lang en bitter-sarcas-tisch artikel.

"New York Post" schrijft: "Mr. Dulles heeft een reken-fout gemaakt: dezer dagen is, zelfs in Washington, het aantal lieden dat er aan houdt op de rand van de afgrond te dansen, kleiner en kleiner aan het worden".

"Chicago Tribune" meent: "Men kan er zeder van zijn dat, als de woorden van Dulles een noodlottig resultaat hebben, de staatssecretaris niet met het geweer in de hand de ge-volgen er van zal tegemoet gaan. In een schuilplaats, diep, zeer diep onder de grond, veilig tegen de bommen, zal de staatssecretaris rustig gaan nadenken over de kwes-tie of "de nodige kunst" wel goed werd toegepast".

Als F. Dulles wilde beproeven hoever het ijs hield, dan heeft hij er zich ditmaal van kunnen rekenschap geven, dat hij zich te ver gewaagd heeft. Ten overstaan van de open-bare opinie in zijn eigen land is hij eigenlijk reeds tot "over de afgrond" gelopen. Hij heeft getracht nog terug te krabbelen, maar het was te laat ! Mr. Dulles, tussen de wens, uw wens, en de daad staan thans honderden mil-joenen mensen !

ERNSTIGE WAARSCHUWINGEN

De Sovjets hebben onlangs een waterstofbom tot ontplof-fing gebracht. Bij deze gelegenheid heeft de Moskouse re-gering nogmaals - voor de hoeveelste maal ? - het stopzetten der proefnemingen en de gecontroleerde afschaf-fing der atoomwapens voorgesteld.

Anderdeels heeft Amerika aangekondigd dat eerlang nieuwe H-bommen - met de hevigste ontploffing die de mensheid ooit gekend heeft - boven de Stille Oceaan zullen geëxperimen-teerd worden.

Zo gaat de wedloop in al zijn onzinnigheid verder, zo-dat Krishna Menon, Indisch vertegenwoordiger bij de U.N.O., hartstochtelijk uitriep: "Wat wilt gij bewijzen ? Ge hebt er al genoeg om de hele wereld te vernietigen !".

F. Joliot-Curie, voorzitter van de Wereldvredesraad, voor-zitter van de meer dan honderdduizend leden tellende Wereld-federatie der Wetenschappelijke Werkers, Nobelprijswinnaar, en C. F. Powell, voorzitter van het Uitvoerend Comité der zelfde Wereldfederatie, eveneens Nobelprijswinnaar, hebben

zich gericht tot het wereldgeweten en de staatslieden om hen te bezweren de fatale opmarsch naar de totale vernietiging eindelijk stop te zetten.

Bij duizenden waarschuwingen van morele gezagdragers uit alle landen heeft zich een nieuwe, machtige stem gevoegd. Z.H. Paus Pius XII heeft aangedrongen op het stopzetten van de proefnemingen, op het verbod van de atoomwapens en op de controle. Hij heeft daarbij de nadruk gelegd op het feit, dat die drie maatregelen tegelijkertijd dienen toegepast te worden.

De Franse socialist J. Moch, vertegenwoordiger van zijn land bij de U.N.O.-commissie voor ontwapening, schrijver van het boek "La folie des hommes", en dus een van de beste kenners van het probleem, kwam onlangs te Brussel een voordracht geven over "Ontwapening". J. Moch veronderstelde een ogenblik dat een H-bom op Brussel viel en maakte volgend bilan op: totale vernieling tot aan Waterloo, zware vernielingen en dodelijke brandwonden in Mechelen, lichte vernielingen en zware brandwonden tot in Gent, Antwerpen, Namen, Charleroi en Mons; talrijke doden tot in Rotterdam, Aken, Calais. Een bom op Brussel zou dus in België, in Nederland, in Duitsland en in Frankrijk doden.

De mensheid staat voor volgend dilemma: ontwapenen of vergaan !

In een lapidaire formule was het besluit van J. Moch: "Geen controle zonder ontwapening, geen ontwapening zonder controle".

Dat is - en dat was sinds de eerste dag - het standpunt van de Wereldvredeesraad.

Het is het standpunt dat tenslotte overwinnen moet.

DE TOEKOMST DER MENSHEID

VERWORDING TOT MONSTERS ?

De Amerikaanse commissie voor atoomenergie heeft onlangs een rapport neergelegd betreffende de hoeveelheid stralingen waaraan de bevolking van de verschillende gewesten van de V.S.A. bloot stonden ingevolge de verschillende experimentele ontploffingen in de Stille Oceaan en in de Nevada.

De specialisten zijn van mening, dat indien de proefnemingen blijven voortduren, de radiaties voor gevolg zouden kunnen hebben, dat de kinderen der huidige bewoners van Nevada lichamelijke monsterachtigheden zouden vertonen.

De Engelse "News Chronicle" vraagt zich af, waarom men maar onverstoord verder gaat met ontploffingen, dan wanneer talrijke wetenschapsmensen vrezen, dat reeds vandaag er gevaar dreigt voor de komende generaties.

Onder deze wetenschapsmensen bevindt zich de zeer grote Franse geleerde Charles-Noël Martin, die onlangs een beangstigend boek schreef over de uitwerking der reeds nu voorhanden zijnde radioactiviteit op de toekomstige kinderen.

Het is niet onze bevoegdheid om te oordelen in hoeverre Noël Martin eventueel overdrijven zou.

Maar dat het tot monsterachtige vervormingen komen zal, indien men voortgaat de atmosfeer met radio-activiteit te besmetten, daarover zijn de wetenschapsmensen het wel eens.

Het is vijf vóór twaalf !

Naar aanleiding van het ongeval met de taxi aan de Royersluis te Antwerpen, waar de chauffeur om het leven kwam na geslipt te zijn tegen de ijzeren afsluiting der brug om met zijn wagen in de vaargeul naar de Schelde te storten, merkt het Antwerps blad "Volksgazet" over het aanbrenge van stevigere afsluitingen het volgende op: "De kosten zouden alleszins lager liggen, dan de bouw van enorme betonnen schuilkelders, waarvan het nut, in een atomische oorlog, op zijn minst twijfelachtig kan worden genoemd."

DE OOST - WEST HANDEL.

Einde oktober van verleden jaar belemmerde de Belgische dienst der uitvoervergunningen de productie van een groot aantal locomotieven. De bestelling was door de Chinese Volksrepubliek geplaatst bij de werkhuizen Goldschmidt te Haine-Saint-Pierre, en betekende werk voor zeven honderd arbeiders gedurende bijna twee jaar.

De weigering deed veel stof opwaaien en volksvertegenwoordiger Glineur begaf zich met een delegatie naar de minister van Economische Zaken, de heer Rey. Ook het personeel van de werkhuizen Goldschmidt begaf zich met een afvaardiging bij Victor Larock, minister van Buitenlandse Handel. Besprekingen worden nu in de regering gevoerd over de handel met het oosten en zonder de resultaten af te wachten hebben de departementen van Economische Zaken en Buitenlandse Handel besloten bij uitzondering licencies toe te kennen in zekere gevallen. De uitvoervergunningen voor de locomotieven zullen opnieuw onderzocht worden.

De minister van Buitenlandse Handel heeft verder bekomen dat de embargolijsten herleid werden van 460 tot 250 producten. Hij heeft onlangs in een interview aan de pers als zijn mening te kennen gegeven dat het contact van onze industriëlen en handelaars met de Sovjet-aankoopcentrale onvoldoende is. Zij komen niet genoeg overeen met onze invoerders om compensatiezaken op touw te zetten, omdat de landen van het oosten hun ruil in evenwicht wensen te brengen. Onze exporteurs hebben te zeer de neiging om de landen van het oosten te beschouwen als aanvullingsmarkten, waarnaar zij zich keren wan hun verkoop daalt in andere afzetgebieden. Hij herhaalde verder dat het ten zeerste wenselijk was onze uitwisseling met het oosten uit te breiden. Hij heette het ongerijmd de huidige en toekomstige kansen te verwaarlozen in de onmetelijke gebieden, die in volle industriële en demografische expansie zijn, en waarmee, zoals hij hoopte, de vredesgeest vorderingen zou maken in de komende jaren.

Deze uitspraak komt dan als een officiële erkenning op de betrachtingen van de heer Osterrieth, voorzitter van de Antwerpse Kamer van Koophandel, en evenzo op die van het Vlaams Economisch Verbond, dat indertijd onder leiding van gouverneur R. Declerck bij minister Larock aandrang op de uitbreiding van onze handel met het oosten, die door een groot gedeelte van onze industriëlen gegeerd wordt.

Ook uit het buitenland komen verrassende berichten. De V.S.A. zouden automobielen naar het oosten uitvoeren, en president Eisenhower zei in zijn boodschap over de "staat van de unie" dat onverkochte landbouwvoorraden aan "onbevriende landen" zullen worden verkocht.

oud-rijkskanselier W I R T H IS NIET MEER.

Op 3 januari ontviel de Wereldvredeesraad een grote figuur: Dr. Joseph Wirth. Deze voorname vredesvriend werd kort voordien, op 9 december 1955, de Internationale Stalinprijs voor de Vrede geschonken voor zijn heerlijk werk, dat hij tot zijn laatste ademtucht volbracht.

Op twee en veertigjarige leeftijd werd hij in 1921 rijkskanselier, en ondertekende o.a. het Rapallo-verdrag. Hij was later ook verscheidene malen minister. Na de bewinds-overname door Hitler zette hij alles in het werk om de wereld voor het fascisme te hoeden.

Na de oorlog vestigde hij zich onmiddellijk terug in Duitsland, waar hij de zaak van de vriendschap onder de volkeren ter harte nam. Hij verzette zich krachtig tegen de herbewapening en was van oordeel dat de Duitsers van Oost en West door een gemeenschappelijke houding kunnen bewijzen dat de deling van hun land kan overwonnen worden. Dr. Wirth onderging die deling zeer smartelijk, en al zijn vaardigheid, autoriteit en kracht gebruikte hij om een vredelievend en verenigd Duitsland te bereiken.

Onze oosterburen verloren een zoon, die plaats zal innemen bij de groten hunner geschiedenis.

HET WETSONTWERP BETREFFENDE DE DIENSTWEIGERAARS.

Nu de minister van Binnenlandse Zaken een wetsontwerp opmaakt betreffende het statuut der dienstweigeraars, bepalend dat zij anderhalf maal de gewone dienstdienst zullen doen in de luchtbescherming, herhalen wij nogmaals onze zienswijze. De eis van morele vrijheid staan wij volkomen bij, en we kunnen slechts eerbied hebben voor zoveel standvastigheid van principe bij de dienstweigeraars; bezwaarlijk echter kunnen we het een praktische stap noemen, daar hun houding geen oplossing brengt voor de vrede. Op dit terrein worden slechts grote stappen verricht, zo krachtig wordt aangesloten op de mogelijkheden van de dag, die vandaag betekenen: toenadering tussen de volkeren, het effenen der internationale verhoudingen, en bovenal: de afschaffing der atoombom.

Een honderdtal gevallen zijn nu aanhangig. De dienstweigeraars zullen voor een uit magistraten samengestelde commissie verschijnen en 27 maanden doen, als de dienstdienst der miliciens er 18 bedraagt.

DE ERKENNING VAN CHINA.

Op het eindē van vorig jaar bezocht een afvaardiging van jonge Chinezen ons land, onder leiding van de Heer Hsueh - Chien. Zij bestond uit twintig jongeren, leiders van jeugdbewegingen, een volksvertegenwoordiger, een geestelijke, een onderwijzer, een industrieel, een assistent, studenten in de muziek, dansers, zangers en akrobaten.

Zij was de eerste officiële afvaardiging uit de Chinese Volksrepubliek die ons land bezocht, en overal genoot zij een warm en geestdriftig onthaal.

Bij hun aankomst werden zij begroet door de Heer Hicter, attaché van het Kabinet van de minister van Openbaar Onderwijs. Zij werden daarbuiten ook onthaald door de Nationale Dienst voor de Jeugd en de Heer Vandenborre, directeur van het ministerie. Verder ook door de Socialistische Jonge Wachten, door de burgemeester van Anderlecht, volksvertegenwoordiger Bracops, op het Erasmushuis, op het stadhuis van Aalst door de schepenen, door de Belgische Volksjeugd, op het Volkshuis te Dampremy, door industriëlen, kulturele kringen en ook door het Uitvoerend Comité van de B.U.V.V. tijdens een eetmaal waarop de jonge kunstenaars enige staaltjes van hun kunnen gaven. Zij ontlokten de geestdrift van alle aanwezigen.

De delegatie werd ook ontvangen door de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Heer K. Huysmans, en evenzo door de Raad van Beheer der Vrije Universiteit van Brussel.

Ook Koningin Elisabeth heeft er aan gehouden om te ontmoeten, wat wel wijst op het belang van hun bezoek, temeer daar de afvaardiging zich naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken is mogen begeven.

Die ruime officiële betuiging van belangstelling wijst er op dat de regering bepaalde plannen koestert om mettertijd op diplomatisch terrein verdere stappen uit te voeren. De waardige ontvangst die was voorbereid is er de inleiding tot geweest.

Zo we overigens goed ingelicht zijn, zou minister Spaak voor het voorbije kongres van zijn partij de bedoeling gehad hebben de Belgische Socialistische Partij te verrassen met de primeur der erkenning van China door België. Zekere buitenlandse druk heeft hem dit belet, zoals in dat geval gemakkelijk af te leiden valt. In de loop van dit jaar echter zou de heer Spaak er persoonlijk werk van maken om die erkenning er door te krijgen. Als we dit bevestigd mogen zien zal eens te meer ook in ons land een stellingname van de Wereldvrederaad werkelijkheid worden. De weg naar de ontspanning in de wereld loopt over zijn richtlijnen, en deze nieuwe uiting van gezond verstand zal er toe bijdragen dat ook België zich in de voorste rij der vredelievende staten mag bekennen.

Sprokkelingen~

DE AFSCHUWELIJKSTE STATISTIEK VAN ONZE TIJD.

Niet lang geleden publiceerde het nationale kongres der Japanse vroedvrouwen te Hiroshima een vreselijke statistiek. Hetgeen de leidster dezer vrouwen mededeelde, werd zowel in Japan als ook in de Verenigde Staten aanzien als een der afschuwelijkste berichten van de laatste tijd.

Vooraleer een atoombom Nagasaki verwoestte was het aantal abnormale kinderen aldaar noch hoger noch lager dan ergens anders. Wel integendeel, vergeleken bij het aantal gezonde kinderen was de verhouding eerder klein. Sedert de ontplofing der atoombom echter heeft er zich op dat gebied een katastrofale verandering voorgedaan. 30.150 kinderen werden in deze negen jaren geboren. Daarvan waren:

4282 abnormaal, wat betekent, elk zevende kind. Verder waren er:

471 doodgeboren,

181 zwangerschappen die voor de normale tijd onderbroken werden,

3630 abnormaliteiten als:

1046 kinderen met ontaard beenderen-, spier- of zenuwstelsel

429 kinderen met slecht ontwikkelde reuk- of gehoororganen,

254 met mismaakte lippen of tong,

59 met wolfsmuilen,

243 met onttaarde hersenen,

47 met onttaarde inwendige organen,

25 zonder hersenen,

8 kinderen zonder ogen !

SOVJET-PARLEMENTSLEDEN KOMEN NAAR BELGIE.

Midden januari deelde de Heer Gillon, voorzitter van de Senaat in de vergadering een uitstekend nieuws mede. - Een afvaardiging van volksvertegenwoordigers van de U.S.S.R. is van plan gevolg te geven aan de uitnodiging van het Belgisch parlement om België in april of mei van dit jaar te bezoeken.

De voorzitter werd er van op de hoogte gesteld door een telegram van A. Volkov, voorzitter van de Opperste Sovjet der U.S.S.R. en V. Latzis, voorzitter van de Sovjet der Nationaliteiten.

WIKING-RUF.

Dit is het maandblad van de soldaten der voormalige SS, dat sedert 4 jaar met toestemming van Adenauer verschijnt en "als eerste tijdschrift voor de belangen van alle leden der voormalige Waffen - SS op de bres staat en daarmee een spreekbuis is die in het openbaar de belangen van alle kameraden, van de gevangenen, de onbeschermden weduwen en wesen behartigt en opkomt voor de eer van onze wapenmakers en onze gevallenen."

In het januari-nummer werd volgende brief van een Australisch soldaat gepubliceerd:

"Ik wist niet dat zoveel mensen van de Waffen - SS in de oorlog gevallen zijn. Ge spreekt van oorlogsmisdadigers. Als men misdadigers had willen hebben, had men bij de z.g. partisanen moeten beginnen en deze ophangen. Ik heb gezien wat de Italiaanse partisanen in Italië en ook wat de Joegoslavische in Triëst gedaan hebben.

In 1946 was ik in Venetië en woonde er het proces bij tegen veldmaarschalk Kesselring. Hij was een goed soldaat en deed slechts zijn plicht. Volgens mij ging het bij zulke processen slechts om wraak die offers eiste.

Hoe is het de SS-generaal Wolff vergaan, die bevelhebber van de SS in Italië was? En hoe Sepp Dietrich en Kurt Meijer die aan het hoofd der divisie Hitler-Jugend stond?"

SOLDATEN VAN NAPOLEON.

Onder deze titel verscheen bij de uitgeverij "De Vlijt" te Antwerpen het historisch werk van Dr. K. C. Peeters. Het behandelt het wedervaren van een Kempisch landman, die in 1806 als "conscrit" ingelijfd werd in Napoleon's leger, en die in geheel Europa streed. Hij was een der weinigen die dit avontuur overleefde, en zijn dienstdtijd werd door Dr Peeters nauwkeurig gevolgd aan de hand van het nagelaten dagboek en de officiële bescheiden der legerarchieven te Vincennes. Het is een boek dat het onbeschrijflijk leed weergeeft dat door een ambitieus diktator werd veroorzaakt. "Volksgazet" van Antwerpen besloot haar recentie over dit historisch meesterwerk als volgt: "en ofschoon ons haast anderhalve eeuw scheidt, verdient het boek van Peeters vooral aanbeveling voor hen, die het helaas niet zullen lezen, doch die nog steeds in de waan verkeren dat een oorlogje met de Russen een vacantietochtje is, waar men "frisch und froh" van terugkeert...".

VREDE AAN DE MEN EN VAN GOEDE WIL.

"Alarm !" heet het orgaan van de Algemene Vereniging van Geteisterden der Provincie Antwerpen, en het stemmingsbeeld dat wij in nr. 111 van december 1955 aantreffen verdient wegens zijn rustige waarheid hier neergeschreven te worden: ""Wanneer men, bij dit jaareinde, door de Antwerpse straten kuiert, al was het maar om de povere "grootse" illuminatie van de middenstad te bewonderen, dan wordt men aan de Groenplaats onmiddellijk getroffen door de orthodoxe uitbeelding van de kerstkribbe die zich daar aan de noord-oostzijde bevindt.

Om het plastische van de uitbeelding te bewonderen neemt men best plaats op de plankenvloer die een van de nieuwgebouwde bomvrije Natoschuilkelders afdekt. De holle klank van uw passen doet u terstond tot de nuchtere werkelijkheid terugkeren en men stelt zich dan de vraag: Is er wel vrede voor de mensen van goede wil? En is er wel goede wil om die duurzame vrede te betrachten?

Wanneer we al die toebereidselen zien, wanneer we de som maken van al die miljarden die uitgegeven worden om deze felbetachte vrede te verdedigen dan is, op zijn minst genomen, onze kerststemming bedorven niettegenstaande alle burgemeestersbals, vetpotjes, lampions en bekalkte sparren, en leidt ons dit alles tot meer pessimistische overwegingen.

En we beginnen ons af te vragen indien zulke voorbereidingen worden getroffen, moeten wij ons dan ook voorbereiden op ons komend leed, terwijl van ons oude leed de wonden nog niet helemaal geheeld zijn, leed dat we niet van ons kunnen afzetten en waarvoor de meesten van ons nog niet primair vergoed werden?

Wanneer we deze korte beschouwingen nog verder willen doordrijven, dan kunnen we ons een hele boel andere vragen stellen: Wat zou er gebeuren na een volgend konflikt? Zal men ons nog op de reeds nu zo schamele wijze kunnen vergoeden? Wie zal er nog overblijven?

Als we zo verder gaan, dan blijft er van onze kerststemming niets meer over. Laat ons voor enkele dagen al deze muizennesten uit het hoofd zetten, laat ons luidkeels medezingen over eeuwig groene dennebomen en stille nachten zonder sirènes en vliegeralarm, de kerstboom paleren met glazen bollen en vetkaarsjes, en ons te goed doen aan het gestoofd konijn, de gebraden kip of de gevulde kalkoen met de zalige gedachte dat we aldus die arme beestjes een felle dienst bewijzen, want zij tenminste zullen geen nieuwe oorlog kennen."